

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 26. oujka 2008.

I mi moemo susresti i upoznati uskrsloga Krista

Draga braćo i sestre!

"Et resurrexit tertia die secundum Scripturas - uskrsnuo je treći dan po Pismima." Svake nedjelje izgovarajući Vjerovanje ponavljamo svoju ispovijest vjere u Kristovo uskrsnuće, iznenađujući događaj koji predstavlja središte kršćanstva. U Crkvi se sve razumije polazeći od toga velikog otajstva koje je promijenilo tijek povijesti i koje se uprisutnjuje u svakom euharistijskom slavlju. Postoji, međutim, liturgijsko vrijeme u kojem je ta središnja stvarnost kršćanske vjere, u svome doktrinalnom bogatstvu i neiscrpoj ivotnosti, na osobit način predočena vjernicima, kako bi je još bolje otkrili i vjernije izvili: to je vazmeno vrijeme. Svake godine, u "Svetom trodnevlju Krista raspetoga, umrloga i uskrsloga", kako ga naziva sveti Augustin, Crkva ponovno, u ozračju molitve i pokore, prolazi kroz završne trenutke Isusova zemaljskoga ivota: njegovu osudu na smrt, uspinjanje na Kalvariju noseći kri, njegovu rtvu poradi našega spasenja, njegovo polaganje u grob. "Trećeg dana", pak, Crkva ponovno proivljava uskrsnuće: to je Vazam, Isusov prelazak iz smrti u ivot, u kojem se u punini ostvaruju drevna obećanja. Cjelokupna liturgija vazmenoga vremena pjeva zbog sigurnosti i radosti Kristova uskrsnuća.

Draga braćo i sestre, moramo neprestano obnavljati svoje prianjanje uz Krista umrloga i uskrsloga za nas: njegov Uskrs i naš je Uskrs, jer nam je u uskrsnome Kristu dana sigurnost našeg konačnog uskrsnuća. Vijest o njegovu uskrsnuću iz mrtvih ne stari i Isus je uvijek iv, a ivo je i njegovo evanđelje. "Vjera kršćana - govori sveti Augustin - jest uskrsnuće Kristovo." Djela apostolska jasno to razlau: Bog Isusa "pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih" (17,31). Nije doista bila dovoljna smrt da bi se dokazalo da je Isus stvarno Sin Boji, očekivani Mesija. Koliko li je onih koji su kroz

povijest posvetili svojivot nekoj stvari za koju su drali da je ispravna i umrli! Gospodinova smrt pokazuje ogromnu ljubav kojom nas je on ljubio sve do toga da se za nas rtvuje; no samo je uskrsnuće "ovjerovljenje", sigurnost da je ono što on tvrdi istina. Uskrisivši ga, Otac ga je proslavio. Sveti Pavao ovako piše u Poslanici Rimljanima: "Ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen" (10,9).

Vano je naglasiti ovu temeljnu istinu naše vjere, čija je povijesna istinitost široko dokumentirana, premda danas, kao i u prošlosti, ne nedostaje onih koji je na različite načine stavljaju u sumnju ili čak niječu. Slabljenje vjere u Isusovo uskrsnuće kao svoju posljedicu ima i slabljenje svjedočanstva vjernika. Doista, ako u Crkvi oslabi vjera u uskrsnuće, sve se zaustavlja, sve se raspada. S druge strane, prianjanje srcem i umom uz Krista umrloga i uskrsloga mijenjaivot i rasvjetljuje cjelokupno postojanje osoba i naroda. Ne daje li upravo sigurnost u Kristovo uskrsnuće hrabrost, proročku smjelost i ustrajnost mučenicima svakog vremena? Nije li susret sa ivim Isusom ono što obraća i privlači tolike muškarce i ene, koji od početaka kršćanstva ostavljaju sve da bi ga slijedili i vlastitimivotom sluili evanđelju? "Ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša" (1Kor 15,14).

Navještaj što ga ovih dana iznovice slušamo upravo je ovaj: Isus je uskrsnuo, on je ivi i mi ga moemo susresti. Kao što su ga susrele ene koje su u zoru trećega dana, u dan nakon subote, pošle na grobu, kao što su ga susreli učenici, iznenađeni i smeteni zbog onoga što su im javile ene; kao što su ga susreli toliki svjedoci kroz dane koji su slijedili njegovu uskrsnuću. Pa i nakon svoga uzašašća Isus je ostao prisutan među svojim prijateljima kao što je uostalom i obećao: "Evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta" (Mt 28,20). Rasvijetljeni Duhom Svetim, članovi prvotne Crkve počeli su otvoreno i neustrašivo širiti uskrsni navještaj. I taj je navještaj, prenošen od naraštaja do naraštaja, stigao do nas i svake godine o Uskrsu odjekuje obnovljenom snagom.

Liturgija nas posebice u vazmenoj osmini poziva da osobno susretnemo Uskrsloga i da prepoznamo njegovoivotvorno djelovanje u događajima povijesti i našeg svakodnevnog ivljenja. Danas nam je, na primjer, predloen za čitanje dojmljiv odlomak o dvojici učenika iz Emausa (usp. Lk 24,13-35). Nakon Isusova razapinjanja, zaronjeni u tugu i razočaranje, vraćali su se neutješni kući. Putem su među sobom raspravljali o onome što se dogodilo tih dana u Jeruzalemu. Tada im se pribliio Isus, te počeo s njima raspravljati i poučavati ih: "O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili. Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi i uđe u svoju slavu?" (Lk 24,25-26). Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumačio im je što u svim Pismima ima o njemu. Kristov nauk - tumačenje proroštava - bio je za učenike iz Emausa neočekivana, rasvjetljujuća i utješna objava. Osvojeni riječima nepoznatoga putnika, zamolili su ga da se s njima zadri u kući. Prihvatio je poziv i s njima sjeo za stol. Evanđelist Luka opisuje: "Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše" (Lk 24,30). Upravo u tom trenutku otvorile su se oči dvojici učenika te su ga prepoznali, "a on im iščeznu s očiju" (Lk 24,31). Oni, pak, puni divljenja i radosti, rekoše: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao

Pisma?" (Lk 24,32).

Dvojica učenika prepoznali su Isusa u lomljenju kruha i upravo je tada on nestao pred njihovim očima. To je jasno podsjećanje na euharistijsku gozbu, ivi spomen Kristove rtve, proslavu Vazma. I mi, kao i ona dvojica iz Emausa, moemo susresti i upoznati Isusa Krista u slavljenju euharistije, u kojoj se on daruje nama na dvostrukom stolu naviještene Riječi i posvećenog kruha i vina. Svake nedjelje zajednica tako ponovno proivljava Gospodinov Vazam i prima od Gospodina njegovu oporuku ljubavi i bratskog sluenja. Draga braćo i sestre, radost ovih dana neka još više učvrsti naše vjerno prianjanje uz Krista raspetoga i uskrsloga. Neka nam Marija pomogne da budemo glasnici uskrsnog svjetla i radosti tolikoj svojoj braći. Još vam jednom od srca elim sretan Uskrs!

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito skupinu vjernika iz Dubrovnika. Neka vam Gospodinovo uskrsnuće i njegova pobjeda nad grijehom i smrću bude razlog radosti kroz sve dane vašega ivota. Hvaljen Isus i Marija!